

متن پرسش

استاد محترم با سلام و احترام: ان شاءالله سلامت باشید. دعاگوی شما بوده ام. مهر استاد، حافظ خاطر اوست در دل - از توجه شما سپاسگزارم. اگر فردی که عاشق و نوکر اهل بیت (ع) است به هر دلیلی مخزن صورت های خیالی خود را از دست بدهد (فراموشی مغزی) آیا با شنیدن مثلا نام دلنشین حضرت زهرا سلام الله علیها، تداعی و تجلی بهجت قلبی برایش اتفاق می افتد؟ اگر بلی، انتقال توجه (از حس به نفس) چگونه صورت می پذیرد؟ اگر به دلیل فراموشی، با شنیدن نام حضرت زهرا تغییری در نفس او به وجود نمی آید، آیا معنایش این است که فرد باید از صفر شروع کند؟ تکلیف ملکات نفس الهی او چه می شود؟ اگر فرض کنیم این شخص پس از فراموشی ۳۰ سال دیگر عمر کند، ممکن است نفسی واحد با دو هویت در پایان عمر برای او متصور بود؟ در دوره دوم زندگیش، عشق نقش بسته در جان او (ارادت قلبی به حضرت زهرا) که مربوط به دوره قبل از فراموشی است چه تجلی و ظهوری خواهد داشت؟ خداوند نگهدار شما باشد. با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: حقیقت انسان همان نفس ناطقه‌ی اوست که به کمک اعضاء خود مثل چشم و گوش و مغز و ... مابالقومه‌هایش را بالفعل می‌کند. حال اگر یکی از آن اعضاء را از دست بدهد آنچه در نفس ناطقه دارد و به صورت بالفعل درآمده برایش محفوظ می‌ماند هرچند به جهت نقصی که در آن عضو ایجاد شده نمی‌تواند اظهار کند. در مورد مخزن صورت‌های خیالی نیز قضیه از همین قرار است که اگر آن عضو مختل شود، انسان به صورت علم حصولی نمی‌تواند آن صورت‌ها و یا مفاهیم را در خود احساس کند ولی در نفس خود به صورت حضوری همه را دارد و به همین جهت در روایات داریم در قبر و برزخ تنها عقاید انسان‌ها برایشان می‌ماند و سایر محفوظات خود را در اثر فشار سكرات از دست می‌دهند. موفق باشید